

RENCĒNU ZIŅAS

1999. gada decembris 2000. gada janvāris **Nr. 11**

Rencēnu pagasta informatīvais biļetens

*Varbūt siltums tevī ielīs
tāds, ko dalīt var; ne glabāt,
un tu iesi ziemai cauri
tik daudz gaišāks,
tik daudz labāks.*

R. Gale

Ir decembris, klāt gaidīšanas un svētku laiks. Ir pārdomu un izvērtēšanas laiks. Klāt mīlie, gaišie Ziemassvētki. Stāvam uz 2000. gada sliekšņa. Tātad mēs esam tie, kam palaimējies dzīvot divos gadu simtos.

Lai Ziemassvētku gaidās katra cilvēka sirdī ienāk mīlestība un miers! Lai Ziemassvētki mums būtu balti. Sniegā, domās un cerībā.

Palūkosimies visapkārt! Varbūt kādam vientuļam cilvēk bērnam vajadzīgs tieši Tavs smaids vai Tavs dots maizes rieciens, tieši Tavs labais vārds vai pamudinājums un ne tikai Ziemassvētkos vien. Iedegsim svecītes eglītēs un cilvēku sirdīs!

Lai Jaunajā gadā mums visiem ir mazliet vairāk veiksmes, prieka, gandarījuma un arī peļņas!

D. Munce

Or sācies Ziemassvētku gaidīšanas laiks. Būs pagājis atkal kārtējais gads. Katram no mums 1999. gads ir bijis savādāks. Ir bijuši prieki, ir bijušas bēdas. Rencēnu pagastā uz 01.12.1999. ir miruši 29 cilvēki, bet piedzimuši 17. Skaitļi runā paši par sevi.

1999. gada vasara bija silta un saulaina. Laukos, neskatoties uz sausumu izauga normāla raža. Protams, katrs bijām cerējuši uz kaut ko vairāk. Tagad, noslēdzot gadu, mēs sākam izvērtēt, kāds tad ir bijis 1999. gads. Pagasts savu bilanci par budžeta izpildi noslēgs janvārī, tad arī parādisies, kur mums nav plānoto ieņēmumu un ko mēs neesam varējuši izdarīt sakarā ar naudas trūkumu. Īpaši gribu apstāties uz nekustamā īpašuma (zemes nodokļa) iemaksām. Tas ir nodoklis, kura izmantošanu un saņemšanu kontrolē pagasts, tādēļ aicinu visus zemes īpašniekus un lietotājus nomaksāt nodokli. Jautājums par zemes nodokļa parādniekiem ir iekļauts nākošās pagasta padomes sēdes dienas kārtībā. Likums nosaka soda naudu, kāda mums jāiekasē par laika nenomaksātu nodokli, tādēļ jāievēro arī paziņojumā noteiktie maksāšanas termiņi. Šajā rudenī tika veikta lauku saimniecību apsekošana. Apsekojamās saimniecības noteica statistikas pārvalde. Pie mums tika apsekotas 28 saimniecības. Pēc datu apkopošanas varēšu precizēt apsekotās platības, bet dažus ciparus varu pateikt jau uzreiz, un tas ir: apsekotajās saimniecībās ir iesēti 11 ha ziemāju un uzarta puse no lauksaimniecībā izmantojamās zemes. Protams, šie daži cipari neko nelielina par kopējo situāciju lauksaimniecībā, bet tomēr liek aizdomāties.

Vēl šajā gadā uzsāktas izmaiņas arī valsts mežos. Ir izveidota akciju sabiedrība «Latvijas valsts meži» un tiek nodalīta mežu apsaimniekošana no uzraudzības. Protams, tas skar arī Rencēnu mežniecību gan štatu ziņā, gan teritorijas lielumā.

Pēc vairāku gadu pārtraukuma daļēji ir atjaunots ielu apgaismojums Rencēnos un Lizdēnos. Gaismas ieslēgšanas un izslēgšanas vada speciāla ierīce – pulkstenis. Žēl, ka Lizdēnos jau bija uzradušies «speciālisti», kuri šo pulksteni vēlējas aptaustīt un rezultātā Lizdēni palika vairākas dienas bez gaismas. Iepriecināja tas, ka tad, kad šis sabojātais aparāts sestdienā neizslēdza gaismu, iedzīvotāji zvanija un tomēr nebija vienaldzīgi. Vēl gribu pieminēt, ka izdevās Rencēnu centrā notvert zēnus, kuri daudzja sabiedriskajai tualetei stikla blokus un atkal pieaugušie nebija vienaldzīgi. Tagad šiem zēniem būs pavasarī ar slotu un ūdeni jāsakopj šī tualete un jānostrādā centra sakopšanā bez maksas 10 dienas – tā nolēma skolas dome.

2. lpp.

no 1. lpp.

Gribu vēlēt, lai mēs visi būtu aktīvi un pārdzīvotu par to, kas notiek mums apkārt. Vēl no mūsu sadzīves gribu atkal pieminēt klejojošos suņus. Ja mūsu sētā ir suns, tad mums jāuzņemas atbildība par šo dzīvnieku. Ne suni, ne kaķi nespēj turēt ne pagasta padome, ne valsts, tā ir katra brīva izvēle. Un ja mēs esam uzņēmušies šo pienākumu rūpēties par kādu dzīvnieku, tad darīsim to ar pilnu atbildību. Suņu turēšanas noteikumi ir publicēti vairākkārt un to nosaka likumdošana. Ciematu centros sunim jābūt piesietam, tā lai viņš nevarētu atbrīvoties. Katrs mēs savu suni zinām uz ko viņš ir spējīgs – atbilstoši ir jābūt mūsu rīcībai. Ja nevēlamies savu suni turēt piesietu, jābūvē sēta, kur suns var brīvi pārvietoties. Pieņemot janvārī saistošos noteikumus, palielināsim līdz 20 latiem soda naudu par klejojošiem suņiem un centīsimies to iekasēt. Neizprotama ir to vecāku rīcība, kuri atļauj saviem bērniem, piemēram, Līdzēnos – bojāt simtgadīgus ozolus, demolēt nepabeigto bērnudārzu – skolas jaunbūvi, izsīt logu rūtis un citādi kaitējot ēkai un tās apkārtnē, vakaros pēc plkst. 22.00 un vēlāk klaiņot pa apdzīvoto vietu centriem un citur. Tāpat nevar saprast tos vecākus, kuri neseko, kādi viņu lolojumi atgriežas no diskotēkām un cik viņi atgriežas. Viens pagasta policists nevarēs šo jautājumu sakārtot pat, ja pagasta padome pieņemtu ierobežojošus lēmumus par laikiem un vecumiem. Mēs taču visi gribam, lai mūsu bērni izaugtu lieli un būtu gudri, lai ar viņiem nekas nenotiktu, tad nebūsim vienaldzīgi un risināsim šo problēmu kopīgi.

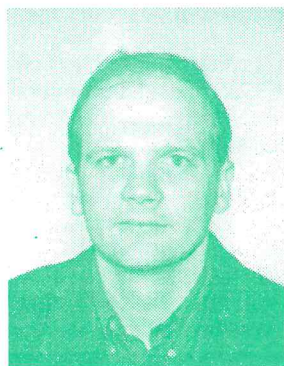
2. decembrī Valsts nodarbinātības dienests Rencēnu kultūras namā rīkoja dienas nodarbības pagasta bezdarbniekiem un to mums ir reģistrēti 68. Uz nodarbībām ieradās ap 15 bezdarbnieku.

10. decembrī plkst. 10.00 kultūras namā plānots noslēguma seminārs par Rencēnu – Burtņieku – Matīšu attīstības plānu. Būs pabeigts darbs, kuru mēs iesākām pagājušā gadā. Domāju, ka tas ir būtisks notikums pagasta dzīvē. Ko dod šis projekts un kas jādarā tālāk? Mēs ar šo projektu esam izpildījuši valsts likuma «Par reģionālo reformu» prasības. Noslēguma ziņojumā ir slēdziens, ka apvienoties šīm pašvaldībām nav loģiski un nav lietderīgi, bet sadarbība to starpā ir iespējama. Droši, ka drīz lemsim pagasta padomē par sadarbību un to, kā dzīvot turpmāk – vai sadarboties, vai gaidīt piespiedu apvienošanu.

Nobeidzot gribu vēl vēlēt visiem priecīgus Ziemassvētkus un laimīgu 2000. gadu! Sākas taču jauna tūkstošgade! Cerot, ka beidzot sāksies šī ekonomikas atveseļošanās, par kuru tik daudz tiek runāts – domāsim gaišas domas!

K. Sedvalds

ČETRI GADI OTRPUS BALTIJAS JŪRAS

Pirms mazliet vairāk nekā pieciem gadiem mūsu ģimene, lai īstenotu Ingas sapni, un lai jauntošā Valdorfskola iegūtu eiritmijas skolotāju, nolēmām doties uz Norvēģiju.

Lai iegūtu eiritmista diplomu, Ingai vajadzēja studēt četrus gadus, un mums bija skaidrs, ka mūsu ģimenei tas būtu pārāk smags pārbaudījums, ja es ar bērniem paliktu Latvijā. Tādēļ nolēmām, ka mums uz Norvēģiju ir jādodas kopā.

Dabūt darbu atļāvu Norvēģijā ir tik pat kā neiespējami. Mūsu draugi ieteica mēģināt meklēt darbu kādā centrā, ko

sauc par Vidarosen. Tā ir vieta, kur kopā dzīvo un strādā līdzstrādnieki, tādi cilvēki kā mēs, un ļoti īpaši cilvēki, kurus parasti mēdz saukt par garīgi atpalikušiem. Šajā ciematā kopā dzīvo un strādā apmēram 150 cilvēku.

Nevaru atcerēties, ka mēs būtu pārāk ilgi apsvēruši šo iespēju, par vai pret, jo galvenais, kas mūs toreiz vadīja, bija iespēja būt kopā, kamēr Inga studē. Protams, dzīvojot Vidarosen, šī iespēja bija reducēta, bet tomēr mēs tad varējām tikties katru nedēļas nogali. Bez tam bijām arī ļoti ieinteresēti, lai mūsu bērni varētu iet vietējā Valdorfskolā.

Tātad nolēmām, ka Inga studēs eiritmiju Oslo un es kopā ar bērniem dzīvošu un strādāšu Camphil ciematā Vidarosen.

Šķirties no Latvijas un Draugiem nebija viegli. Četri gadi, kurus bijām nolēmuši pavadīt otrpus Baltijas jūras, šķita neizmērojami ilgs laiks.

Tā mēs 1994. gada augusta sākumā devāmies uz Norvēģiju. Pretim kaut kam ļoti gribētām un nezināmām. Šodien pēc atgriešanās Latvijā droši varu apgalvot, ka mēs pat nenojautām, kā šie gadi izmainīs visu mūsu dzīvi.

Kas tad īsti ir šis Camphil ciemats, kurā nonācām? Pirmkārt, drīz vien atskārtu, ka neesmu vis nokļuvis tikai Norvēģijā, bet gan uzreiz gandrīz vai visā pasaulē, jo līdzstrādnieku kolektīvs tādos ciemos ir ļoti internacionāls. Pa šiem gadiem nācās strādāt un sadzīvot ar cilvēkiem no visām Eiropas valstīm, arī dažiem āfrikāņiem, korejiešiem, meksikāņiem, japāņiem, amerikāņiem, kanādiešiem. Un tam vēl visam klāt pamatuzdevums – nodrošināt darbu un dzīves apstākļus šiem tik īpašajiem ciemniekiem – cilvēkiem ar garīgās attīstības traucējumiem.

Nezinu īsti, kā lai aprakstu to, kā dzīvojam un strādājam kopā ar tik dažādiem cilvēkiem, jo viss, ko piedzīvojam, ļoti atšķiras no tā, ko var aprakstīt ar ikdienā lietojamiem vārdiem un jēdzieniem.

Šis ciemats eksistē jau trīsdesmit trīs gadus, Camphil kustība jau vairāk kā piecdesmit gadu. Pasaulē ir jau vairāk kā 100 šādu centru.

Tāds ir arī Igaunijā un Krievijā.

Var jau pajautāt, ko tas nozīmē, ka no visas pasaules kopā sabrauc cilvēki, lai kopīgi strādātu un dzīvotu ar invalīdiem? Jā, viņiem ir nepieciešama palīdzība, bieži vien pavisam elementārās lietās, kā zobu mazgāšana un tamlīdzīgi. Bet varbūt mums, kas ir sabraukuši, arī ir vajadzīga palīdzība?

Skatoties šodienas pasaulē, jāsecina, ka mums ir vajadzīga palīdzība sadzīvot vienam ar otru. Un izrādās, ka šie invalīdi var mums palīdzēt sadzīvot, jo daudzi no viņiem zin, kā var sadzīvot, viņi māk sadzīvot ar visiem. Viņi māk piedot, māk netiesāt, nepārmest, nesalīdzināt, viņiem ir spējas raudzīties pāri tām lietām, kuras traucē mums tā saucamajiem «normālajiem» paraudzīties brīvi vienam uz otru, bez aizspriedumiem un pārmetumiem.

Vai man pa šiem gadiem ir izdevies pietuvināties šim noslēpumam? Varbūt, mazliet.

Man šķiet, ka noslēpums slēpjas spējā ieraudzīt otrā cilvēkā to, kas ir Cilvēks. To, kas mums katram ir tik individuāls un tajā pašā laikā tik vienojošs – šis Cilvēks.

Vēl es sapratu, ka mācēt sadzīvot – tā ir liela māksla, tā ir tāda pati māksla, kā mācēt muzicēt, gleznot. Katrs mākslinieks ir mazliet gaišrēģis, lai sadzīvotu, arī ir jāpamana otrā cilvēkā tas, ko nevar saredzēt, bet, lai to varētu, ir jāspēj kaut mazliet aizmirst pašam sevi.

Tagad mēs esam atgriezušies atpakaļ Latvijā, Rencēnos, atpakaļ «Rožkalnos».

Norvēģijā iegūto negribam turēt kā sveci zem pūra. Četros gados Vidarosenā arī man bija iespēja mācīties un tagad esmu ieguvis sociālā terapeita diplomu.

Esam nolēmuši, ka gribam, lai arī «Rožkalni» reiz varētu kļūt par vietu, kurā kopā varētu sadzīvot daudz dažādu cilvēku, bet, lai to spētu, mums vajadzīgi tie, kas zin šo noslēpumu. Tādēļ šobrīd kopā ar domu biedriem esam iesākuši veidot centru, kurā varēs dzīvot un strādāt pieaugušie cilvēki ar dažādu garīgo atpalicību. Gribam nodibināt fondu, kurš varētu veikt šāda centra izveidi un attīstību. Jau Norvēģijā esot tapa ģenerālprojekts «Rožkalnu» perspektīvai attīstībai – ar trim dzīvojamām mājām, dažādām darbnīcām un nelielu sanāksšanas namu. Ir izstrādāts arī projekts pirmajai lielākai ģimenes mājai, kura autors ir Ralfs Jakobsens, kurš arī iemācīja Raimondu, Intu un Arturu izmantot salmu ķīpas māju celtniecībā un viņi savukārt šīs zināšanas izmantoja jaunās Valdorfskolas ēkas būvniecībā. Arī šīs dzīvojamās ēkas celtniecībā paredzēts izmantot salmu ķīpas un vēl citus ekoloģiskos celtniecības materiālus.

Tas, vai mums izdosies, nav atkarīgs tikai no mums. Arī atbalstošai domai ir liels spēks!

Vilnis Neimanis
mob. telef. 91-9108235

IZGLĪTĪBA

KĀPĒC STREIKO SKOLOTĀJI?

Ar šī jautājuma izklāstu, apkopojot skolotāju domas, vēlos ienākt katrā mājā, katrā ģimenē.

Katru reizi deputāti, apzinoties lietas nopietnību un patiesumu, pirmsvēlēšanu kampaņās sola izglītībai (t.sk. – mūsu bērniem) prioritāti, taču tikai līdz noteiktam datumam.

Kas sāp skolotājam? Kāds tad ir patiesais stāvoklis?

Skolotāja M. Ivanova.

«Skolotājs jūtas noguris un piekusis no nepārtrauktiem pārmetumiem, lielas darba slodzes. Vienalga, ar kādu darba slodzi strādā, darbs jāpadara labi.

Būtu jau brīnīšķīgi katru rītu nākt smaidošam, labā garastāvokli uz skolu, nostāties bērnu priekšā sapostam. Bet, lai varētu kaut cik nopelnīt, skolotājs ir spiests strādāt 1,5 – 2 likmes. Protams, tādus apstākļos negribot ciets skolotāja veselība un arī darba kvalitāte».

Mūsu skolas skolotāju vidējā alga mēnesī uz papīra ir 108 Ls, «uz rokas» – 78 Ls, protams, pie vairāk nekā vienas darba likmes.

Skolotāja darba specifika prasa nemītīgi pilnveidoties – redzēt, dzirdēt, lasīt, apgūt visu jauno. Pie mūsdienas apstākļiem tas gandrīz ir neiespējami. Ja par piedalīšanos 2 dienu seminārā Rīgā vien jāmaksā 24 Ls + ceļš + naktsmitne + jāpērk materiāli, tad bez 50 Ls uz šādiem semināriem neaizbrauksi, t.i. vairāk nekā puse no mēnešalgas. Tātad bezcerīgi.

Skolotāja V. Vektere.

«Mana darba kvalitāte ar katru dienu pazeminās. Nevaru nopirkt jaunāko metodisko literatūru, nerunājot par daiļliteratūru. Nevaru pasūtīt avīzes un žurnālus. Skolā izmantojam daudzas vecās grāmatas, jo nevaram iegādāties jaunākās mācību grāmatas.

Man kauns ieminēties par ārvalstīm, jo par tām varu dzirdēt no stāstītā un pati varu to pastāstīt tālāk. Protams, ka valstī daudz ir tādu, kam nav algas vispār. To bērniem es palīdzu ar zīmuliem, burtnīcām, pildspalvām. Bet daudz ir tādu, kas saņem un izšķērdē tūkstošiem un miljoniem. Par kādiem nopelniem?

Es neprasu daudz. Tikai to, kas nepieciešams darbam un iztikai!»

Skolotājiem, kuri brauc mācīt mūsu bērnus no Valmieras, pagasts ceļu neatmaksā. Kaut gan skolotāji mums nepieciešami, paši esam viņus lūguši. Protams, šie skolotāji var atrast darbu arī Valmierā, tad mēs lūgšim atkal citus – braukt un mācīt mūsu bērnus uz sava rēķina.

Bet skolotājs nedrīkst lūgt, viņam viss jāsaprot. Pats par sevi skolotājam ir saprotams, ka jānopērk bērniem, kuriem nav, rakstāmpiederumi, darba burtnīcas, jāizmaksā koncerta biļete, jāiedod sviestmaize ekskursijā, jānopērk grāmatas, jāpasūta laikraksti, jānopērk mācību līdzekļi, bet atmaksāt skolotājam to nevar, jo nevienam nekur nav naudas. Kā gan skolotājs var iedomāties (atļauties) kaut ko sev prasīt?

Ir nožēlojami, ka vēl šodien skolotājs sēž caurām sestdienām un svētdienām griežot, limējot un gatavojot bērniem izdali un uzskati, lai varētu stundā dažādot darba veidus, radītu iztēli. Jo veikalā gatavus nopirkt nevar atļauties.

Vai kāds ir saskaitījis, cik stundas dienā skolotājam nepieciešams burtnīcu labošanai (kuru apmaksā ir ļoti niecīga), stundu gatavošanai. Nav jau tā, ka skolotājs aiziet uz skolu dažas stundas papļāpā un iet mājās atpūsties. Un kur vēl skolas dokumentācijas aizpildīšana!

Ar 2000. gada 1. septembri stāties spēkā jaunie noteikumi, ka skolās varēs strādāt skolotāji tikai ar augstāko izglītību. Būs kadru mainība, nepieciešami elementāri sadzīves apstākļi jaunajiem skolotājiem. Pilsētās ar to vieglāk, tur jaunais ieinteresēts palikt arī pats. Bet laukos? Kur viņš dzīvos?

Vidusskolas absolvents, izvēloties pedagoģisko studiju programmu, zina, ka nākotnē būs nabags. Viņam būs nepieciešami arī elementāri sadzīves apstākļi. Daudzi priekšroku dos citai darba vietai (nevis skolai), kur maksā vairāk un labi sadzīves apstākļi. Skolās nebūs kas strādā. Cik skolotāju vīriešu atnāk uz skolām strādāt? Praktiski nemaz.

Streiks nav mūsu pašmērķis. Tās ir mūsu gaudas pēc pārtikušas dzīves. Mēs vēlamies tikai par savu darbu normālu algu iztikai un sevis pašizglītībai, lai būtu, ko dot bērniem. Gribam labus uzskates un mācību līdzekļus mācību darba pilnveidošanai. Vēlamies saprātīgu izglītības reformu. Gribam mūsu bērniem piemērotas darbvietas. Vai tas ir daudz prasīts?

Skolotājs un skolēns atrodas savstarpējā mijiedarbībā. Tas no skolotāja prasa daudz vairāk, nekā vienkārši būt cilvēkam.

Skolotājs negrib saprast valsti, tās vadītājus un vienmēr tukšo valsts kasi? Bet cik tad ilgi var? Kaut kur taču ir jābūt kādai robežai skolotāju muļķošanā. Gribas teikt, arī citu cilvēku pazemošanai. Vai nav pienācis laiks likt valdībai to saprast, par to domāt un atbildēt?

Mēs neprasām ne uz bērnu rēķina, kā to atgādināja «Tautas partijas» deputāts Bērziņš, cenšamies sanādot vienkāršos cilvēkus savā starpā (daļēji tas arī ir izdevies, jo ne visi spēj izprast situāciju). Mēs gribam to, kas mums pienākas pēc padarītā darba, skolēniem pēc viņu vajadzībām un nepieciešamības.

Bet uz kā rēķina tad ir tie neatdotie G – 24 kredīti, pazudušie miljoni, nesamaksātie nodokļi? Tur gan ir klusums.

Vienreiz tas vadzis lūzt. Un to mēs izsakām streika formā. Kā tas atsauksies uz skolēnu mācību darbu, zināšanu apguvi?

Skolotāja I. Krieva.

«Es domāju, ka uz skolēnu mācību darbu šī viena diena lielu iespaidu neatstās. Ja šī streika diena gadā būtu vienīgā diena, kurā skolēni nemācās, tad varētu uzskatīt, ka tā vispār neietekmētu mācību darbu. Diemžēl gada laikā sakrājas vairākas mācību stundas, kurās skolēni nepiedalās. Tās ir ekskursijas, dažādas sporta sacensības, pasākumi. Tāpat arī projektu nedēļas. Tas viss skolēnus bagātina, pilnveido. Taču tajā pašā laikā mācību programmas netiek atvieglotas, mācību viela jāasateidz. Tāpēc labāk, ja šādu kavētu dienu nebūtu.

Protams, arī streika dienā paredzētā mācību viela tiks apgūta, nekāds «melns caurums» nepaliks.»

Mēs esam gatavi dialogam par konkrētiem skaitļiem un noteiktā laika posmā, nevis ar solījumu pēc pārpalikuma principa varbūt kādreiz. Mums un mūsu skolēniem ir jādžīvo un jāstrādā šodien. Tādēļ streiks.

Uz savstarpēju sapratni un atbalstu
mūsu skolas skolotāju vārdā
Rencēnu skolas skolotāja
Rasma Ozoliņa

IR TIK JAUKI TEIKT LABUS VĀRDUS

Tuvojas Ziemassvētku laiks ar svētku noskaņu un prieka dzirkstīm mūsu bērnu acīs. Tas ir laiks, kad daba piekļūst, brīnumu gaidot. Arī mēs visi to klusībā, dziļi sirdī, vēlamies. Ir tik jauki, ja varam viens otram teikt labus vārdus par to, kas izdevies un par to, ko esi varējis un pratis izdarīt. Lai paliek nepaveiktais citai reizei, par to tagad nerunāsim!

Droši varu apgalvot, ka Rencēnu pamatskolā mācās centīgi, ar izdomu bagāti, griboši un varoši bērni. Viņi ne tikai ākli darbojas mācību stundās un piedalās skolas pasākumos, bet arī ar labām sekmēm pārstāv mūsu skolu rajona mācību olimpiādēs.

Lai arī pirmā semestra atzīmes vēl nav izliktas, katra veikums ir redzams.

Par centību mācībās un atsaucību ārpusklases pasākumos gribas atzīmēt:

1. klasē visus skolniekus

2.a klase: Arita Krieva, Lāsma Ješkina, Stefānija Jančevska, Sintija Štraumane

2.b klase: Armans Balodis, Līga Buņķe, Rūta Goba, Santa Koķe, Anete Kūla, Maija Millere, Angese Šverna, Ilgvars Skračs un Tālis Piebalgs

3.a klase: Dace Lapsa, Ieva Cēsniņa, Artūrs Elstiņš, Māra Brūne, Kristīne Bauģe un Sintija Kolča

3.b klase: Inga Auguste, Modris Balceris, Emīls Gohs, Jānis Liepiņš, Emija Munce, Līga Zariņa un Ģirts Zelčiņš

4. klase: Arita Ārgale, Dana Buračevska, Kristīne Goba, Kristīne Pincere, Toms Piebalgs, Ilze Stramkale, Ivars Timčuks un Viktors Žingelis

5.a klase: Māris Savickis, Gunta Liepiņa, Madara Gudre, Līga Čirule, Anete Žingeļe, Linda Krieva un Ieva Bīviņa

5.b klase: Gunita Graudiņa, Guna Doķe, Līga Romānova, Aija Zariņa, Toms Zukurs, Ivo Mūrnieks

6.a klase: Līga Baltiņa, Toms Beinerts, Kristaps Šverns, Ilze Velika un Alise Zukure

6.b klase: Gunta Ābelīte, Sintija Kolča, Laura Peiča, Kalvis Kalniņš, Liene Bankava un Igors Timčuks

7. klase: Jana Kalniņa, Ingūna Leitlande un Zane Putniņa

8.a klase: Elīna Brice, Vita Brice, Lāsma Purmale, Inita Zariņa un Jānis Vadmalis

8.b klase: Kristīne Liepiņa un Gatis Graudiņš

9. klase: Linda Bankava, Zane Galdiņa, Iveta Gaile, Aiga Mihailova un Alvis Setkovskis.

Rencēnu pamatskolas kolektīvs pateicas visu bērnu vecākiem par bērnu audzināšanu, sapratni un atbalstu!

Agrita Buračevska,
Rencēnu pamatskolas mācību pārzine

*Svinēsim dienu, kad sauli kā zvanu
Saulgrieži augstāk pie debesīm vilks.
Gaismas kāpšana kalnā un mirdzēšana
Atkal ilgi, nakti īsinot, ilgs.
Mums ir sava un vienota sāpe, ko sūdzēt,
Klusums starp svētajiem
zariem kad dimd.
Ticēsim, cerēsim, izdzīvosim.*

(L. Brīdaka)

Priecīgus Ziemassvētkus!

**Lai Jaunais gads katrā ģimenē atnāk
ar gaišu ticību
un pārliecību par rītdienu!**

Rencēnu pamatskolas kolektīvs

Dieva valstība ir mūsu vidū (par Burtnieku draudzes darbu)

«Mana dvēsele gaida uz to Kungu vairāk nekā naktsargi uz rīta ausmu... Ceri uz to Kungu! Jo tā Kunga rokā ir žēlastība un Viņa ziņā ir pestīšanas bagātība!» (Ps 130: 6-7).

Kristiešiem ar Adventi ir sācies jauns baznīcas gads. Gads tuvāk mūžībai. Advente – ziņa par valdnieka ierašanos pilsetā. Rosība, gatavošanās, ilgas, gaidas, cerība, prieks. Šādi gaida valdnieku, ko mīl. Visu kungu Kungs – Mūžības durvis, Miera Lielskungs – Jēzus Kristus – svētā mīlestība. Tā ir jau atnākusi, 2000 gadu atpakaļ. Tas ir jau noticis. Dieva Valstība ir mūsu vidū. Cik ir to, kas par to vispār ziņā? Cik ir to, kas to redz? Cik ir to, kas neredz, bet sajūt un tic! Cik ir to, kas negrib zināt un noliedz neuzzinot? Kāds prieks! Nu Dievs ir starp mums! Ticīgajam tas ir prieks, viņš zina šīs dāvanas vērtību, kura dod mieru, palāvību, aizdzen bailes, dziedina dvēseli un miesu. Tas ir tāds spēks, par kuru nav lielāka visā universā. Šī dāvana ir dota visiem – sirds, kurā mājā Dieva mīlestība. Vai mēs vēlētos sev sirdi, kura ir laipna, neskauž, nelielās, nav uzpūtīga, nedusmo, dara taisnību, aplāj un panes visu?

«Es esmu ceļš, patiesība, dzīvība. neviens netiek pie Tēva kā vien caur mani!» (Jņ. 14; 6). Šie ir Jēzus vārdi. Viņš ir šis vienīgais ceļš mājup pie Tēva. Vai pienemsim šo dāvanu? Atvērsim, lai redzētu? Varbūt paņemsim, bet neuzzināsim, ko ar to darīt, un noliksīm atpakaļ neatvērtu? Varbūt baidīsimies? Labāk nezināt, ja nu tas izmainīs manu līdzšinējo dzīvi? Noteikti izmainīs!!! Nožāvēs asaras – bēdu, ne dusmu asaras. Atveldzēs sirdi – spirdzinās, dos spēku un cerību, kur citi saka, ka nekas nesanāks. Pieliec tos, kurus citi pagrūduši. Atver sirdi, ieskaties tajā ar citām, nevis savas paštaisnības acīm. Izīrī putekļus un miega sārnus, lai Svētā Mīlestība var ienākt. Tā nemājo celtajās katedrālēs un bazilikās. Baznīca ir mūsu ticīgie ļaudis, kas svētdienas dievkalpojumos, vai piektdienas aizlūgšanās sapulcējās slavējot, godinot un pateicoties savam Dievam – Svētajai Trīsvienībai, gan pusremontētajā un pusatrestaurētajā Burtnieku baznīcā, gan Rencēnu kapellā, gan Bērzaines kultūras nama istabīnā, gan arī tur, «kur divi vai trīs ir sapulcējušies manā vārdā, tur Es esmu viņu vidū» (Mt. 18; 20).

Šogad Burtnieku draudzē ir notikušas dažādas pārmaiņas. Pie mums gan Burtniekos, gan Rencēnos ar

LELB konsistorijas apstiprinātu rīkojumu kalpo mācītājs Mārtiņš Irbe, kurš iepriekšējā gada nogalē pārcēlās ar visu ģimeni uz Latviju no ASV un dzīvo Rūjienas pusē. Kalpo arī Rūjienas Sv. Bērtuļa draudzē. Liels prieks, ka ir izveidojusies jauka sadraudzība starp mūsu Burtnieku un Rūjienas draudzi. Liels kopīgs pasākums notika vasarā Burtniekos – svētdienas skolas nometne. Piedalījās ap 130 bērnu no Burtnieku, Rencēnu, Bērzaines un Rūjienas svētdienas skolām. Liels atbalsts Rencēnu svētdienas skolai ir lielā pretimnākšana no Rencēnu pamatskolas vadības puses un direktora Ģirta Gravas sapratne, jo aktuāls ir telpu jautājums un līdz šim laikam mums netiek liegta iespēja izmantot sākumskolas (1. klases) telpas. Liels paldies! Svētdienas skolas skolotājas ir arī ieguvušas sertifikātus, lai varētu strādāt ar bērniem, kuru pulciņā gadās arī kāda māmiņa. Svētdienas skolu apmeklē 42 bērni un liels prieks par Sauļu un Līdzēnu galu – 14 bērni.

Šogad vasarā nobīnājās draudzes koris, kur dzied gan rencēnieši, gan burtniecieši. Gaidām arī jaunus dziedātājus. Esam koncertējuši nozīmīgākajos draudzes svētkos, arī Rūjienas baznīcā.

Liels palīgs draudzes dzīvē ir arī draugi no Zviedrijas. Gan dāvinātā materiālā palīdzība, gan viesojoties Latvijā savstarpējā sadraudzība. Burtniekos notika Latvijas svētdienas skolu skolotāju seminārs un laba izdevība bija dzirdēt lektoros no Zviedrijas, kuri stāstīja par bērnu psiholoģiju un kristīgo audzināšanu Zviedrijas skolās. Jauku dāvanu saņēma Dace – ciemošanos draudzes svētkos Zviedrijā. Daudz mums palīdz Milvoku draudze no ASV.

Dievkalpojumi Rencēnu kapellā un Burtnieku baznīcā notiek gandrīz katru svētdienu. Informāciju var iegūt pa tel. 59324 (Valda Kalniņa), kā arī uz ziņojumu vietām.

Decembrī dievkalpojumi Rencēnu kapellā:

12. decembrī – 3. advente – pl. 17.00 (M. Irbe)

24. decembrī – pl. 15.00 – Ziemassvētku dievkalpojums.

«Kam slāpst, lai nāk: kas grib, lai ņem dzīvības ūdeni bez maksas!» (Jņ. atkl. 22 : 17).

Valda Kalniņa

«Esiēt līksmi, topiet pilnīgi, iepriecināieties savā starpā, esiet vienprātīgi, turiet mieru: tad mīlestības un miera Dievs būs ar jums!»

(2. Kor. 13 : 11)

Pagasta pašvaldībai, pamatskolas darbiniekiem,
visiem Rencēnu pagasta ļaudīm,
lieliem un maziem, gan centrā, gan tālā aizmeža nostūrī –
lai Dieva žēlastība apstaro jūsu sirdis un dod mieru.

Svētīgu Kristus dzimšanas dienu!

Cerīgu 2000. gadu!

Burtnieku ev. lut. draudze

KAS NOTIEK AR PIEMIŅAS VIETĀM?

Mūsu pagasta teritorijā atrodas kultūrvēsturiska vieta – dzejnieka Viļa Cedriņa piemiņas akmens, kuru pirms vairākiem gadiem vēlā rudens dienā ierīkoja dzejnieks Imants Ziedonis ar saviem domu biedriem. Iestādīja kociņus, kuri arī ir labi ieauguši. Vajadzēja tikai atvest melnzemi un nolīdzināt, bet tas arī tā palika vienīgi kā solījums.

Sākumā kaut ko darīja ciema padome un kultūras darbinieces, bet visvairāk Rencēnu skolas skolotāja Sarmīte Švalbe ar skolēniem. Viņa pat no autobusa loga saskatīja ziedošo «kokvilnu» un drīz bija klāt ar skolniekiem.

Nav tur jāveic lieli apkopšanas darbi katru dienu, bet gan vienu reizi vasarā nopļaut zāli pagasta vadība varēja atļauties samaksājot bezdarbniekiem, lai arī cik nabadzīgs nebūtu pagasta budžets. Tad nebūtu tā, ka kunga dūšā traktorists izmanto šo piemiņas vietu par krosa laukumu – nolaužot ieaugušās liepiņas.

Rodas jautājums, kam ir vajadzīgs tāds piemiņas akmens?

Dzejnieka Viļa Cedriņa piemiņas dienā 19. decembrī aizdegšim svečītes tagad jau ar zāli un usnēm aizaukušajā pļavā.

Pensionāre A. Kaļva

Zemnieku saimniecībā «Dimanti» Imants un Ruta Dulbergi ir gandarīti par šoruden paveikto – jaunierīkotajā augļu dārzā iestādītas pirmās 500 ābelītes, pavisam būs 1000. Augļu dārza platība nedaudz lielāka par 1 ha. Lai vieglāk būtu novākt ražu, stādītas tiek zemās šķirnes – pundur un puspundur ābeles.

Līdzēnu bibliotēkas vadītāja Lūcija Sippo ir apņēmības pilna noorganizēt DĀMU KLUBIŅU.

Dāmas, esiet atsaucīgas!

Arī mūsu pagastā darbu sākusi «ZAAO». Zaļie konteineri, pie daudzām privātmājām, labi iekļaujas dabas ainavā un vieš cerību, ka sakoptāka kļūs māju apkārtnē un netiks piedrazoti meži.

A. Āboliņa

Rencēnu pagastā 1999. gada 11 mēnešos ir sastādīti 58 administratīvie protokoli, tajā skaitā par dzeršanu – 28, par sīko huligānismu – 20, par dažādiem pārkāpumiem 10 protokoli.

Rencēnu pagastā 11 mēnešos izdarīts 21 noziegums, no tiem atklāti 70%.

Iecirkņa inspektors A. Strazdiņš

JUBILĀRI DECEMBRĪ, JANVĀRĪ

*Ir bijušas dienas kā ziedošas pļavas,
Ir nācies pret nedienu sūrumu stāt.
Un tāpēc nu gadu ābelēs savās
Jums saules un zemes mūžīgums krāts.*
(K. Apškrūma)

80 gadi

Vilma EGLĪTE – 22. 12.
Ādolfs GULBIS – 03.01.
Lenija MIKELSONE – 07.01.

75 gadi

Marta BEMBERE – 12.12.
Aina PURMALE – 20.01.

70 gadi

Benedikta LOČA – 26.12.
Meta KRŪKLE – 30.01.
Verners PRĀTIŅŠ – 24.12.

65 gadi

Brigita KRASOVSKA – 25.01.
Večeslavs KOZLOVSKIS – 02.01.

60 gadi

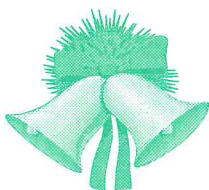
Ēvalds ZONDAKS – 08.12.
Vilis OZOLS – 18.01.

55 gadi

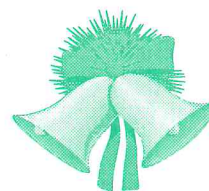
Jānis KRIEVS – 26.12.
Meta DAMBĪTE – 07.01.
Venta VEKTERE – 06.01.

50 gadi

Anatolijs NOVICKIS – 06.12.
Gaida SMOĻAKA – 02.01.
Nina KAUFELDE – 20.01.

APSVEIKUMI

**Vēlu gaišus, miļus
Ziemassvētkus katrā ģimenē!**

Sagaidot 2000. gadu,
visus sveicu ar Veltas Tomas
Lūgšanu:

Dievs, svētī Latviju:
zemi, cilvēkus, valodu,
dziesmu un ticību,
godaprātu un
darba tikumu;
uzturi mūs dzīvus,
dari mūs brīvus –
garā un pateicībā
cilvēka vārda cienīgus
latviešus
Tēvzemē un
pasaulē.

Anna Āboliņa

Meklēsim zvaigzni,
kuras gaismā visilgāk
mūsu saskaņa mīt.
Jaungada naktī
visiem sevī un citos
cīruļus saklausīt.

**Visiem Rencēnu dejotājiem
(arī bijušajiem)
gaišus Ziemassvētkus,
laimīgu un veiksmīgu
Jauno gadu novēl**

Daiga Kīna
Lelde Subatele

Lai gribas degt un starot tā,
Kā eglei svētku vakarā.
Ikvienam laimi sagaidīt
Un savas ilgas piepildīt.

**Visa labā vēlējumi
saviem pircējiem,
pagasta iedzīvotājiem
Ziemassvētkos un Jaunajā gadā**

**no veikala
ANDA kolektīva**

«Ir brīži, kad cilvēks vairās no gaismas – tam jānokāpj sevī vistumšākajos dziļumos, lai tiktu skaidrībā ar sevi un pasauli. Tādas ir arī priekšvētku dienas – tās saplok blāvā krāslībā, lai pēkšņi uzspeldētu Ziemassvētku brīnuma gaismā. Un pieminēdami šīs debesu gaismas atgriešanos, mēs aizdedzinām sev apkārt sveces un prieku».

(V. Strēlerte)

Čilipānu tirgotavas un kafejnīcas «DO» kolektīvs

visiem Rencēnu pagasta iedzīvotājiem novēl –
**lai Ziemassvētki Jūsu sirdīs nāk ar gaišumu un mieru,
lai Jaunajā gadā pietiek izturības, gara spēka un mīluma,
lai ir drošības sajūta: ja neviens cits,
tad savējie saprātis, savējie pasargās!**

Aina un Edmunds MELDERI

V. Kokle-Liņņa
Vai vēl ko skaistāku
par baltu mūžu
Tu vēlēties pie manis gūt?
Vai vēl ko mīlāku
par siltu glāstu
Es varēju Tev mūžā dot?

Bet ko gan vairāk vēl
lai spētu atdot
Par savu mīlestību Tev.
Bet ko gan vairāk vēl
lai spētu mantot
Par bērniem baltā mūžā sev.

**Sveicam
zelta kāzās!**

**Sveicam
dzimšanas dienās!**

Meita, znots, mazmeitas

*Ik nams, ik kakts ar skuju smaržu pildās,
Prieks acīs gaismu brīnumainu dedz,
Šķiet, visi cilvēki pie vienas uguns sildās
Un mīlestības cēlo zīmi redz.*

(L. Bīdaka)

Visiem saviem uzticīgajiem pircējiem un Līdzēnu iedzīvotājiem **vēlam**
siltas sirdis, tīras domas un prieka pilnas Ziemassvētku gaviles!

Ticību, laimi, lielu veiksmi un mīlestību

Jaunajā – 2000. gadā!

Līdzēnu veikala kolektīvs

*Ir izbrīsts atkal cauri vienam gadam
No ievu kupenām līdz zaļam egles zaram.
No darbdienām pa rūpei līdzī nestis,
Ar ļaudīm labiem viss uz labu vests.*

*Nāk atkal gads un nes uz pleca jaunus darba rītus,
Skats veras debesīs, kā gaismu meklējot.
Un cauri eglēm – tur pie debess juma,
Mūs vada Dievs un baltais piena ceļš.*

**Gaišus Ziemassvētkus
un radošas veiksmes pilnu Jauno gadu
saviem pircējiem vēl**

z/s «Vecšķērsti» kaf. «Lāse»

*Jaungadu sākot, mums laimes nav jālej
Bieži, bieži, mēs sviedrus liesim,
Tomēr pretīm rītdienas tālei,
Savos darbos un iecerēs iesim.
Trīsi simti sešdesmit sešas dienas
Velti lai nezūd neviena.*

*Klusi skan vēja zvans,
Vējam līdzī sveiciens mūsu*

Rencēnu 46. veikala kolektīvs
**sveic savus pircējus,
draugus un radus
Jaunajā 2000. gadā!**

PAZIŅOJUMI — SLUDINĀJUMI

Rencēnu pamatskolā Ziemassvētku sarīkojumi

- 20. decembrī** pl. 16.00 1.–4. klasēm
21. decembrī pl. 17.00 5.–9. klasēm.
21. decembrī pl. 19.00 atpūtas vakars kopā
ar grupu «Ceļavējš»

Iepērkoties Rencēnu RPB veikalā,
ar savu čeku Jūs varat piedalīties
Lielajā 2000. gada sagaidīšanas loterijā
visu decembra mēnesī.
Ļoti laipni gaidīti visi pircēji!

IEDZĪVOTĀJU ZINĀŠANAI!

Gribu atgādināt, ka ar 2000. gada 1. janvāri nav derīgas bijušās PSRS pilsoņu pases. Līdz ar to šie iedzīvotāji nevarēs saņemt pabalstus, pensijas, ne arī veikt kādas citas darbības, kur nepieciešams uzrādīt pases. Tas attiecas arī uz Latvijas Republikas pilsoņiem, kuriem termiņš pasu nomaiņai bija 1999. gada 1. janvāris.

Pasteidzieties līdz š.g. beigām iesniegt vismaz pieteikumu par pases maiņu. Šajā gadījumā varēsiet jauno pasi saņemt vēl par Ls 5,-, bet pensionāri un nepilngadīgie par Ls 1,-. Pēc 1. janvāra būs jāmaksā Ls 15,- par uzturēšanās atļaujas saņemšanu.

A. Ločmele

**Valmieras gāzes uzpildes stacija
pārdod gāzi balonos (apmaiņai)
kafejnīcas «Lāse» sētā
Cena Ls 6,97**

**Tel. 42339
T. Trēziņš**

**Darba laiks katru dienu
no pl. 8.00 – 20.00.**

**Maina HM šķirnes 6 mēneši vecu telīti
pret tāda paša vecuma LB telī. Telef. 43834.**

Izdevējs – Rencēnu pagasts. Atbildīgā – Anna Ābolina, tel. 42-275. Par skaitļu un faktū pareizību atbild autori.
Salikta un iespiesta SIA «Lapa» Valmieras tipogrāfijā, Valmierā, A. Upīša ielā 7. Pasūtījuma Nr. 1941. Tirāža 500.